

Có nên làm mẹ đơn thân khi không biết bố đứa bé là ai

Nghĩ thương con, nếu con được sinh ra sẽ mãi mãi không biết bố là ai, lòng tôi lại nặng trĩu.

Tôi được sinh ra trong một gia đình ở nông thôn nhưng được bố mẹ nuôi nấng ăn học, chưa phải chịu thiệt thòi điều gì, tuy nhiên cuộc sống hôn nhân lại không được hạnh phúc. Kết hôn được một năm, tôi đi khám biết mình bị suy buồng trứng và khó có con. Cuộc hôn nhân cũng không thể níu giữ sau 4 năm chung sống không con cái. Bốn năm sau khi ly hôn, tôi cũng tìm hiểu một vài người nhưng thấy khó có tình cảm với một ai, tuy nhiên hầu hết những người tìm hiểu tôi đều đã ly hôn và đang nuôi con. Có người cũng là trai tân tìm hiểu tôi, tôi nghĩ mình nói sự thật về việc không có con chắc gia đình họ phản đối luôn.

Tôi khá xinh xắn, nhỏ nhắn, trẻ hơn nhiều với tuổi, mọi người hay nhận xét vậy. Tôi làm công việc văn phòng, lương tháng 20 triệu đồng, tiết kiệm được 1,7 tỷ đồng sau nhiều năm đi làm và có một mảnh đất 100 m² bố mẹ để lại cho tôi nếu tôi xây nhà.

Đầu năm nay, thấy tôi độc thân đã bốn năm, lại bị suy buồng trứng, để lâu có khi hết trứng, mẹ đã giục tôi đi làm IVF, xin tinh trùng ở bệnh viện. Mẹ bảo cứ có đứa con đã rồi sau ai yêu mình, thương mình sẽ yêu cả con mình, về già có đứa con bầu bạn. Ba mẹ tôi còn khỏe, 60 tuổi, sẽ trông con giúp tôi, mẹ nói vậy. Mẹ bảo tôi nhìn vào gương bác gái, không lấy chồng sinh con, giờ về già khổ lắm, ốm đau không ai chăm nom.

Sáu tháng sau khi làm IVF, tôi trữ được hai phôi nhưng chưa có can đảm để chuyển phôi làm mẹ nữa. Tôi có ích kỷ quá không khi muốn có em bé để chăm nom, nuôi nấng, làm vừa lòng cha mẹ? Nếu sau này con hỏi bố là ai, tôi phải trả lời sao đây? Bao nhiêu câu hỏi cứ vang lên trong đầu tôi, rồi tôi lo sợ những lúc nuôi con một mình, liệu có đủ bản lĩnh vượt qua khó khăn không? Tôi bối rối lắm, phải làm sao đây?

Quỳnh Hoa